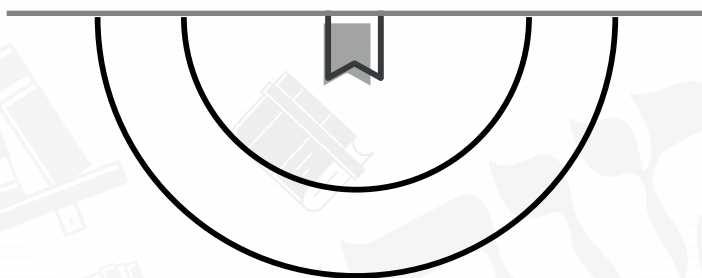

בראשית שמות

דודי סלאווין

echad.hafakot@gmail.com 054.5453770

לקט, עריכה והגהה: הרב אברהם יוסף הלוי בייטש

ניקוד: אב"י פרלשטיין, מענדי פרומר

עימוד ועיצוב: creative מיזם

© כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל ה'תשע"ח (2017)

להזמנות: 050-876-5027 | tzama.co.il

הורים וילדים יקרים,

אין כמו למוד פרשת השבוע לחבר אותנו אל התורה הקדושה, להאיר את שלחן השבת, ולחזק את הקשר בין בני המשפחה באמצעות הלמוד המשותף בפרשה.

הספר 'נשמתא דאורייתא' מעניק הזדמנות פז להורים וילדים ללמוד יחד נושא בכל פרשה, לאור תורת החסידות ובפרט תורתו של הרבי נשיא דורנו, המאירה באור יקרות את פרשת השבוע ומפיקה ממנה לקח לחיי היום-יום שלנו, כאן ועכשיו.

בכל פרשה ופרשה לקטנו במיוחד עבורכם שני נושאים, האחד רחב וילעתיים אף מעמיק יותר, והשני קצר וקליל. התכנים עבור עבדו והתאמה במיוחד ללמוד משתף של הורים וילדים, נערכו ונקדו, וחלקו כף שקטע אחד קוראים האבא או האמא, ואת הקטע הבא קוראים היילד או היילדה, וכן הלאה.

והעקר, בסופה של כל שיחה מופיע הלקח המתוק אותו עלינו לקחת כצידה לדרך ולישם בהמשך ללמוד השיחה, וכך להפוך את הלמוד לחלק מהחיים שלנו.

התכנים שבספר, התפרסמו לראשונה בעלון 'נשמתא דאורייתא' היוצא לאור בתדירות שבועית, מזה כחמש שנים, על ידי ועד פפר חב"ד בראשות הרה"ח ר' שמעון שי' רבינוביץ', ובהשתדלותו הנמרצת של הרה"ח ר' מענדי שי' אלפרוביץ', ונלמד בשקיקה על ידי הורים וילדים בכפר חב"ד ובכפוזי אנ"ש בארץ ובעולם.

אָנוּ תְּפִלָּה כִּי הִלְמוּד הַמְּשִׁתָּף בְּמַעֲיָנוֹת תּוֹרַת הַחֲסִידוֹת, 'נִשְׁמָתָא
דְּאוֹרֵיטָא', יִהְיֶה כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵהַלּוּמֵדִים לְגַר מְאִיר בְּסִבְיַתּוֹ, וַיְחִישׁ
וַיִּמְהַר אֶת בֵּיאת מְלָכָא מְשִׁיחָא, וְנִזְכָּה לְ"תּוֹרַה חֲדָשָׁה מֵאֵתִי תִצְא"
בְּקִרּוֹב מְמֹשׁ.

בְּבִרְכַת חֲסִידִים,

אֶחָד הוֹצֵאָה לְאוֹר

י"ט כֶּסֶלּוֹ תִשְׁע"ח

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חַמֵּשׁ בְּרָאשִׁית

פְּרֻשֵׁת בְּרָאשִׁית

- 11הָאֶל"ף-י"ב-בֵּי"ת שֶׁל הַתּוֹרָה
- 16הַשְּׁבֵת נִתְּנָהג כְּמוֹ שְׁצָרִיקָה.....

פְּרֻשֵׁת נֹחַ

- 19הַגָּאֵלָה בְּפְרֻשֵׁת נֹחַ
- 23אֵיפֹה 'נִמְצְאָת' הַתְּבָה שֶׁל נֹחַ?.....

פְּרֻשֵׁת לֵךְ לָךְ

- 27מִיֵּהוּ יְהוּדִי?.....
- 32לְהַרְגִישׁ אֶת הַחֶבֶר.....

פְּרֻשֵׁת וִירָא

- 35הַכְּנֶסֶת הָאוֹרְחִים שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ
- 39לְהַתְּרַגֵּשׁ לֹא רַק מְצַעְצוּעִים.....

פְּרֻשֵׁת חַיֵּי שָׂרָה

- 41שְׂמֻחָה פּוֹרְצַת גְּדָר
- 46כָּל אִשָּׁה וּבֵת, מְדַלֶּקָה נְרוֹת שַׁבָּת.....

פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת

- 49אָבוֹת וּבָנִים.....
- 53לְהַתְּגַבֵּר עַל הַיָּצָר.....

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

- 57 "הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי"
61 הַשְּׁלִיחַ הַשְּׂמַח

פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח

- 65 יַעֲמֹד... הָרֵב ר' יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל בֶּן הָרֵב ר' יִצְחָק
71 חֲמוּר לָבוֹן

פְּרִשְׁת וַיָּשָׁב

- 75 מִזָּל-טוֹב
80 יְרִידָה לְצַרְף עֲלֶיהָ

פְּרִשְׁת מִקָּץ

- 83 הֵבִן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם
86 מִקָּץ - קָץ הַגְּלוּת וַתַּחֲלֵת הַגָּאֵלָה

פְּרִשְׁת וַיַּגֵּשׁ

- 89 בַּעֲגֹלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב
93 אֵין זְמַן לְבִכּוּת

פְּרִשְׁת וַיַּחֲי

- 97 בְּמִי אַתֶּם בּוֹחֲרִים?
101 הַשְּׂנִיִּים הַטּוֹבוֹת

חֲמִשׁ שְׁמוֹת

פְּרִשְׁת שְׁמוֹת

105..... לחשב טוב!

110..... לדאג לחנוך הילדים

פְּרִשְׁת וְאָרָא

113..... השליחות של הצפרדע

118..... מכות עם 'לקח'

פְּרִשְׁת בֵּא

121..... "הבן החמישי"

125..... צבאות השם

פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח

127..... להיות נחשונים

131..... לקרע את הים

פְּרִשְׁת יִתְרוֹ

133..... יתרו(ן) האור

138..... מדוע לא היה הד?

פְּרִשְׁת מְשַׁפְּטִים

141..... החמור הקדוש

146..... מלמעלה עד למטה

פְּרִשְׁת תְּרוּמָה

149..... מי זקוק לאורה של המנורה?

153..... בארז בלבנון ישגה

פְּרִשְׁת תְּצִיָּה

157 לֹאן 'נִנְעָלִים' שְׁמוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוֹ?

163 רַעַשׁ שֶׁל קִדְשָׁה

פְּרִשְׁת כִּי-תִשָּׂא

167 מְטִבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ

172 לְהָרִים אֶת הָרֹאשׁ

פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל

175 בְּשֵׁרוֹן מְהַלֵּךְ

179 הַמְּשַׁכֵּן וְהַשֹּׁבֵת

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי

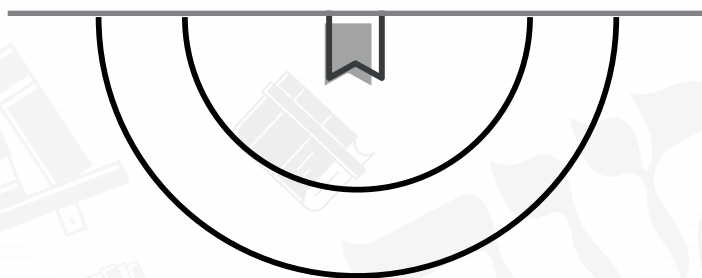
181 אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן

186 מְקוֹר הַבְּרָכָה

חֲמִשָּׁה בְּרֵאשִׁית

פְּרָשֵׁת בְּרֵאשִׁית

עֵינֵינוּ בַּפְּרָשָׁה

הָאֶלֶף-בֵּי"ת שֶׁל הַתּוֹרָה

בֵּי"ת אוֹ אֶלֶף?

אבא/אמא: הַשָּׁבֶת אָנוּ זוֹכִים לְהִתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה מִבְּרֵאשִׁית. בַּתּוֹרָה יֵשׁ אֶת כ"ב הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ - מֵאֶלֶף וְעַד ת"ו, אֵךְ בְּמָקוֹם שֶׁנִּתְחַל אֶת הַתּוֹרָה לְפִי הַסֵּדֶר - מֵהָאוֹת אֶלֶף - אָנוּ מְדַלְּגִים אוֹת אַחַת וּמִתְחִילִים אוֹתָהּ מֵהָאוֹת בֵּי"ת - בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹקִים. מִדּוּעַ?

יֵשׁ הַמְתָּרְצִים שֶׁהַתּוֹרָה רוֹצָה לְהִתְחִיל בְּלְשׁוֹן בְּרָכָה וְלֹא בְּלְשׁוֹן קְלָלָה וְלָכֵן הִיא מִתְחִילָה בְּבֵי"ת - רֵאשִׁי תְּבוֹת בְּרָכָה, וְלֹא בְּאֶלֶף - רֵאשִׁי תְּבוֹת אָרוּר. אֵךְ אָנוּ יְכוֹלִים הֲרִי לְמַצֵּא כָּל מִינֵי רֵאשִׁי תְּבוֹת אַחֲרִים בְּאוֹתִיּוֹת אֵלוּ, כֶּךָ שְׁגָם הָאוֹת אֶלֶף יְכוֹלָה לְהִיּוֹת חַיּוּבִית, וְהַשְּׂאֵלָה נִשְׁאֲרֶת בְּמָקוֹמָה - לָמָּה הַתּוֹרָה מִתְחִילָה

דוֹקָא בְּבֵי"ת?

11 10

פְּרָשֵׁת בְּרֵאשִׁית

מעשה בשבעים ושנים זקנים...

ילד/ילדה: השאלה הופכת להיות מסקרנת יותר כשאנחנו מתבוננים בספור הבא:

תלמי המלך אסף שבעים ושנים מחכמי ישראל, כשאת כל אחד מהם הוא הושיב בחדרון נפרד ובקש ממנו לתרגם לו את התורה ליונית. באפן נסי כל התרגומים היו ממש מדויקים, ולמרבית הפלא גם השנויים שכל אחד מהם עשה - כדי שהתורה תובן כראוי - היו זהים לשנויים שעשו חבריו. הגמרא מונה את השנויים ולדגמה: את המלה ארנבת הנמנית בין החיות הלא טהורות הם תרגמו "צעירת (=קצרת) הרגלים", משום שלאשתו של תלמי קראו בשם ארנבת... והם לא רצו שהוא יכעס על היהודים.

בין השנויים הם כתבו (את התרגום ליונית, כאלו שסדר הפסוק הוא): "אלקים ברא בראשית". מדוע? כיון שהם חששו שתלמי יחשב שמא היה איזה אליל בשם 'בראשית' שבברא חלילה את אלקים, ולכן הם כתבו באפן שיוכח ש"בראשית ברא אלקים" פרושו - אלקים ברא בראשית - בהתחלה - את השמים ואת הארץ.

אם כך יוצא שבתרגום אותו הם כתבו לתלמי, התורה מתחילה באל"ף ולא בבי"ת, ואלו התורה שלנו מתחילה בבי"ת. מה ההסבר לספור המסקרן הזה?

נותן התורה

אבא/אמא: כְּשֶׁהִנְבִיֵּא יִרְמִיָּה מְקוֹנֵן עַל חֲרַבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרֵאשׁוֹן, הוּא אוֹמֵר: "עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ? עַל עֲזֹבְכֶם אֶת תּוֹרַתִי". מְסֻבֵּרִים חַז"ל שְׁאֲמַנְם יְהוּדִים בְּעַת הַהֵיא לְמַדּוֹ הַרְבֵּה תּוֹרָה, אֲךָ הֵם לֹא בָּרְכוּ קֹדֶם אֶת בְּרַכַּת הַתּוֹרָה. עַקֵּר לְמִוּד הַתּוֹרָה הוּא לֹא רַק לְהִבִּין אוֹתָהּ וְלִרְאוֹת אֶת הַחֻקִּים שָׁבָה, אֲלָא בְּעַקֵּר לְהִתְחַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַת הַלְמוּד, וְלָכֵן אָנוּ מְבָרְכִים קֹדֶם אֶת בְּרַכַּת הַתּוֹרָה (פְּעַם אַחַת בְּבִקְרָה, בְּשִׁבְלֵי הַלְמוּד שֶׁל הַיּוֹם כָּלוּ), הַבְּרָכָה שֶׁמְזַכֵּירָה לָנוּ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא מֵאֵת הַשָּׁם - נוֹתֵן הַתּוֹרָה, וְאֵת זֶה הִיָּה חֹסֵר בְּלְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם בְּתַקּוּפָה שֶׁקֹּדְמָה לְחֲרַבְנֵי הַבַּיִת [וְלָכֵן "אֲבָדָה הָאָרֶץ" - הִיא נִשְׁאַרָה אֲרֻצִּית וְחֻמְרִית כִּי הֵם לֹא הוֹרִידוּ אֶת הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם הַזֶּה בְּעַת לְמוּד הַתּוֹרָה].

לְפִי זֶה נִבִּין מִדּוּעַ אָנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה בְּאוֹת בֵּי"ת - בְּרֵאשִׁית, לְאוֹת וְלִרְמֵז כִּי הַחֵלֶק שֶׁל לְמוּד וְהַבְנַת הַתּוֹרָה הוּא שְׁלֵב בֵּי"ת, אֲךָ לְפָנֵי כֵן יֵשׁ אֶת הָאֱל"ה, הַקְּדוּשָׁה וְהָאֱלֻקוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. יְהוּדֵי תְּמִיד צָרִיךְ לְזַכֵּר שֶׁיֵּשׁ מִשְׁהוּ מַעַל וּמַעַבֵּר לְהַבְנֵה שְׁלוֹ, וְלְהִתְיַחַס לְלְמוּד הַתּוֹרָה לֹא כְּמִשְׁהוּ מַעֲגִין אֲלָא כְּדָבָר קְדוּשׁ בְּתַכְלִית, שֶׁדְּרָכָה אָנוּ מִתְחַבְּרִים עִם נוֹתֵן הַתּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

מִסֻּבָּה זֶה תְּרַגְּמוּ הַזְּקֵנִים לְתַלְמֵי אֶת הַתּוֹרָה, כִּךְ שֶׁאֲצִלוּ הִיא מִתְחִלָּה בְּאֱל"ה, כִּינּוֹן שֶׁהַגּוֹי יָכוֹל אוֹלֵי לְהִבִּין אֶת הַתּוֹרָה, אֲךָ הוּא אֵינוֹ זוֹכֵה לְהַשְׁיֵג אֶת

13 12

פְּרַשְׁתַּת בְּרֵאשִׁית

קדושתה ואת ההתחברות עם נותן התורה. אם כן, עבורו החלק
הלמודי של התורה הוא האל"ף - ההתחלה והבסיס, ואין באפשרותו
להשיג משהו גבוה ונעלה יותר.

לברכה ולא לקללה

ילד/ילדה: כעת נבין גם את התרוץ שהזכרנו בהתחלה שהתורה
מתחילה בבי"ת - ראשי תבות ברכה, ולא באל"ף - ראשי תבות
ארור. ועל כך שאננו שלכאורה נתן למצא ראשי תבות שונים
לכל אות ואות. אלא, כשיהודי לומד בגישה שהלמוד וההבנה שלו
מתחילים בבי"ת וקדם לכן יש את האל"ף - הקדשה שבתורה, אז
הוא ראוי לברכה. אך אם חלילה הוא לומד תורה רק בתור מדע או
משהו נחמד וללא כל קדשה, אז הלמוד חלילה יכול להפך לו להפך
הברכה.

ומסבה זו, לפני שבת בראשית אנו חוגגים את שמחת תורה, בה אנו
רוקדים עם ספר התורה כשהוא סגור, להורות שלא רק הלמוד בו
הוא דבר חשוב, אלא עצם התורה עצמה היא קדושה ושייכת לכל
יהודי ומחברת אותו עם הקדוש ברוך הוא, ואז אנו פותחים את
הספר ומתחילים את השלב השני (בי"ת) - בראשית. זהו אם כן,
האל"ף בי"ת של התורה.

הַלְקָח:

מִשְׁבֵּת בְּרֵאשִׁית אָנוּ לֹקְחִים אֶת הַכּוֹחַ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה שֶׁל הַשָּׁנָה כְּלָה, שִׁיְהִיָּה כְּרֵאוּי, מִתּוֹךְ קִדְשָׁה וּרְצִינּוֹת, וַיָּבִיא לָנוּ בְּרָכָה.

(מעובד ע"פ לקו"ש חט"ו עמ' 1 ואילך)

15 | 14

פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית